

РЕШЕНИЕ

№ 5644

гр. София, 21.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 11.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4884** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от „МУУД КОНСТРЪКШЪН“ ООД с ЕИК[ЕИК], чрез представляващия дружеството към момента на подаването на жалбата Н. С., срещу Ревизионен акт NoP-22221121003031-091 -001/29.12.2021 г., издаден от Ш. А. С. - орган, възложил ревизията и Р. М. Майсторска - ръководител на ревизията., с който са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди 01.03.2020г. – 31.07.2020г. в размер на 145 389,01 лв. главница и 21 953,40 лв. лихва или общо 167 342,41 лева., потвърден в тази част с Решение № 468/30.09.2022г. на директора на дирекция ОДОП София.

В сезиращата съда жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт поради, неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че първоначално издадената заповед не е произвела правно действие, поради което неправомерно се е развило ревизионното производство, поради което и издадения РА е нищожен. Според жалбоподателя РА е нищожен и поради липсата на писмени доказателства, че органът по приходите възложил ревизията е надлежно овластен на основание чл. 7, ал. 3 от Закона за националната агенция за приходите /ЗНАП/ с правомощието на изпълнителния директор на НАП, визирано в текста на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК .Твърди се, че в хода на ревизията от жалбоподателя и „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД са представени достатъчно доказателства, които удостоверяват по

безспорен начин реалното извършване на доставките, като е налице съвпадение между фактурираните от посоченото лице услуги, стоки и материали и последващото им влагане от жалбоподателя в построените от него обекти. В тази връзка е цитирана национална и европейска съдебна практика. Посочва се, че при действието на ЗДДС законовите изисквания за възникване право на приспадане на данъчен кредит се отнасят до конкретна доставка, по която е претендирано това право, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга и явяваща се предходна по отношение на процесната. Сочи се също така, че ревизиращият орган е установил редовно водено от жалбоподателя счетоводство, като невключването на фактурите в дневниците на продажби на доставчика и справката-декларация на е основание, въз основа на което може да бъде отказано правото на данъчен кредит. В заключение отправя искане за отмяна на оспорения РА.

В проведените съдебни заседания процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата, ангажира доказателства, прави доказателствени искания за допускане на С.Е и претендира присъждане на направените разноски..

Ответникът – директор на дирекция "ОДОП" – София, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, изложени в оспорения РА, потвърдителното решение на директора на Дирекция ОДОП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221121003031-020-001 от 27.05.2021 г., връчена на 07.06.2021 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес [електронна поща], е възложено извършването на ревизия на „МУУД КОНСТРЪКШЪН“ ООД за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01.03.2020 г. до 31.07.2020 г., като определения 3-месечен срок изтича на 07.09.2021 г. Със ЗИЗВР №Р-22221121003031-020-002 от 31.08.2021 г. срокът за извършване на ревизията е продължен до 05.11.2021 г. Цитираните заповеди са издадени от Ш. А. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Варна, оправомощен на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК във вр. с чл.10, ал. 9 от ЗНАП със Заповед №ЗЦУ-1659/05.05.2021 г. и Заповед №ЗЦУ-1954/27.05.2021г. на заместник изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП София.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221121003031-092-001 от 19.11.2021 г., като от дружеството не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221121003031-091-001 29.12.2021 г., издаден от Ш. А. С. - орган, възложил ревизията и Р. М. Майсторска, на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП Варна - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 10.01.2021 г.

Извършваната от жалбоподателя дейност са строително-ремонтни услуги. Дружеството е вписано в Централен професионален регистър на строителя с Протокол №1219 от 28.03.2019 г., със срок на валидност до 30.09.2021 г., за категории строежи Пета, Четвърта, Първа и Трета. За извършване на дейността разполага с два

товарни и два леки автомобиля и тридесет работници и служители, наети на трудов договор.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221121003031-040-001 от 14.06.2021 г., №Р-22221121003031-040-002 от 04.08.2021 г., №Р-22221121003031-040-003 от 31.08.2021 г. и №Р-22221121003031-040-004 от 27.09.2021 г. Представени са част от изискваните документи. При направена проверка в офиса на дружеството съгласно изискването на чл. 115 от ДОПК е констатирано, че част от счетоводната и търговска документация не е налична и не се представя. Изискваните и представени, съответно непредставените документи, са описани на стр. 4-6 от РД. На основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК е прието, че неналичните документи, не съществуват и при изготвяне на РД не са взети предвид.

С Протокол №Р-22221121003031-П.-001 от 03.11.2021 г. са приобщени доказателства, събрани при извършена насрещна проверка на „В енд И Импорт Експорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизията с покана по чл. 103 от ДОПК №Р-22221121003031-177-001 от 27.09.2021 г., връчена на задължения субект на 28.09.2021 г., му е указано да направи корекция на допуснати технически грешки в подадените справки-декларации /СД/ по ЗДДС. Това не е сторено. Установено е, че системата, по която жалбоподателят е организиран осчетоводяване на стопанските операции, не осигурява аналитично и синтетично счетоводно отчитане. Ревизиращите са констатирани, че липсва аналитичност и проследимост на разходите за материали и външни услуги и конкретно с кои последващи доставки са обвързани, а също така няма данни за използвания програмен продукт.

1. С издадения РА е начислен данък върху добавената стойност общо в размер на 9 736,74 лв., както следва:

1.1. Установено е, че за данъчен период месец юни 2020 г. в дневника за продажби на жалбоподателят не са включени част от издадените фактури и същите не са намерили отражение по счетоводните сметки за отчитане на приходи от продажби. Общо дължимият данък по тези фактури е в размер на 5 736,74 лв., а фактурите са: №905 от 01.06.2020 г., издадена на „Техно Енерджи“ ООД, за доставка на подова система, ДДС 456,12 лв.; фактура №906 от 02.06.2020 г., издадена на „МБАЛ-НКБ“ ЕАД за поддръжка, ДДС 105,95 лв.; фактура №907 от 08.06.2020 г., издадена на „Ива Слав Груп“ ООД, за СМР, ДДС 288,00 лв.; фактура №908 от 10.06.2020 г., издадена на „Контракс“ АД, с предмет човечески часове, ДДС 4 640,00 лв.; фактура №910 от 19.06.2020 г., издадена на „Сиент Строителна Група“ АД, с предмет аванс, ДДС 246,67 лв.

На основание чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3, във връзка с чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, ревизиращите са направили корекция на декларирания от жалбоподателя резултат по ЗДДС за месец юни 2020 г. с размера на данъка, който е посочен в издадените от дружеството фактури, но не е отразен в дневника за продажби и СД по ЗДДС.

1.2. Установено е неправомерно сторниране от страна на жалбоподателя на фактура №[ЕГН] от 09.06.2020 г., издадена на купувача „БОЯРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с данъчна основа в размер на 20 000,00 и ДДС в размер на 4 000,00 лв.

2. С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

2.1. Отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 121 458,07 лв.

за всички ревизирани периоди по 21 фактри, издадени на жалбоподателя от „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

Ревизиращите са приели за недоказано наличието на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, а именно липса на доказателства за реално извършване на фактурираните доставки. Отказаното право на приспадане е, както следва: за месец март 2020 г. – 22 189,76 лв., за месец април 2020 г. – 4 140,87 лв., за месец май 2020 г. – 14 750,00 лв., за месец юни 2020 г. – 3 480,00 лв. и за месец юли 2020 г. – 76 897,44 лв.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221021103107-141-001 от 30.07.2021 г. е установено, че при посещения на адреса за кореспонденция на доставчика с цел връчване на искане за представяне на документи, не е открит негов представител или пълномощник. Искането е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Документи не са представени.

С Протокол №Р-22221121003031-П.-001 от 03.11.2021 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на извършено на „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД контролно производство по чл. 110, ал. 3 от ДОПК – проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол №П-22221020161365-073-001 от 21.04.2021 г. В хода на проверката доставчикът е представил част от издадените на жалбоподателя фактури, както и сключени между страните договори, а именно: договор от 02.07.2020 г. за покупко-продажба на стоки, включително фасадно скеле с метална пътека. Договорено е собствеността да се прехвърли с приемо-предавателен протокол по опис; Договор от 28.05.2020 г. за строително-монтажни работи /СМР/ за обект „Частичен ремонт на Национално музикално училище „Любомир Пипков“, по проект „КРАСИВА БЪЛГАРИЯ“, [населено място], [улица], ведно с количествено-стойностна сметка; Договор от 15.05.2020 г. за обществена поръчка с предмет „Смяна на дограма в сградата на Национален институт по геофизика, геодезия е география към Българската академия на науките – научен комплекс IV км, блок 3, сутерен, 2, 3 и 4-ти етажи“, ведно с количествено-стойностна сметка; Договор от 02.03.2020 г. за строителство, за обект, находящ се в [населено място],[жк],[улица], ведно с актове обр. 19 за предаване на СМР; Договор от 07.01.2020 г. за покупко-продажба на стоки - елементи на фасадно рамково скеле с метална пътека. Не са представени доказателства за плащане.

В хода на проверката на „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД са инициирани насрещни проверки на предходни доставчици на това дружество, а именно - „ЕКОЛАЙТ“ АД, ЕИК[ЕИК], „ИВ КРИС 99“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ИЗВОРЧЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Установено е, че „ЕКОЛАЙТ“ АД е фактурирало на „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД основно услуги. Получателят е представил издадените му фактури, но не и съпътстващи документи, а такива не са представени и от доставчика „ЕКОЛАЙТ“ АД. Относно „ИВ КРИС 99“ ЕООД е констатирано, че е фактурирало дълготрайни материални активи /ДМА/. Получателят „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД е представило само фактурата, а доставчикът не е намерен и не е представил документи. Досежно „ИЗВОРЧЕ“ ЕООД е констатирано, че е фактурирало доставки на стоки и услуги. „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД е представило издадените му фактури и приемо-предавателни протоколи за предадени строителни материали и транспортна услуга.

От своя страна във връзка със спорния доставчик жалбоподателят е представил фактури, приемо-предавателни протоколи, договори, анекси, актове обр. 19,

количествено-стойностни сметки и банкови извлечения.

При анализ на събраните в хода на ревизията документи и данните в информационната система на НАП ревизиращият екип е приел за недоказано реалното извършване на доставки по фактури, издадени на задълженото лице от „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Установено е, че за процесните периоди доставчикът не е имал наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения, а управителят П. Г. е представляващ и/или собственик на дялове в още 33 дружества. Освен това, до месец юли 2019 г. е бил осигуряван в „Бест Фючър Адвъртайзинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на длъжност барман. За „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД е установено, че няма регистрация в Камарата на строителите и считано от 19.02.2021 г. е дерегистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС – във връзка с данъчни нарушения и предотвратяване на данъчни измами. Във връзка със спорните фактури е констатирано, че издадените на жалбоподателя през месец март 2020 г. не са включени в дневника за продажби на „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Освен това при съпоставка на фактури №40...0270 от 03.03.2020 г., №40...0272 от 06.03.2020 г., №40...0275 от 09.03.2020 г., №40...0278 от 11.03.2020 г., №40...0281 от 13.03.2020 г. и №40...0283 от 19.03.2020 г., представени от „В енд И Импорт Експорт“ ЕООД при направената му проверка като издадени на жалбоподателя, е установено, че са с предмет, различен от предмета на представените от ревизиращия субект фактури. Представените от доставчика фактури са с предмет - ДМА, докато ревизираното лице е представило фактури със същите номера и дати, но с предмет - СМР. Несъответствията са подробно описани на стр. 22-23 от РД. Освен това е установено, че част от издадените от доставчика фактури са осчетоводени от жалбоподателя по дебита на сметка 206 „Машини и оборудване“, но в представения от лицето списък на материалните активи, за тези активи няма данни. В счетоводния амортизационен план на жалбоподателя е вписан само един актив - инвентарен №016 от 06.05.2020 г., представляващ метално тръбно скеле на стойност 20 000,00 лв., докато фактурираните от доставчика ДМА са елементи на фасадно рамково скеле и са на стойност 38 104,38 лв., без ДДС.

При тази фактическа обстановка ревизиращите са направили извод, че се касае за фактури, които не обективират реални стопански операции. Като допълнителен довод е посочено обстоятелството, че начина на организация на счетоводството на жалбоподателя не позволява проследяване на стоковия поток и обвързване на фактурираните му доставки с извършените от него последващи такива. При преглед на сметка 302 „Материали“ е констатирано, че същата не се води аналитично. Освен това, в представените счетоводни регистри фактурите са осчетоводени с предмет - ДМА, а в счетоводните справки за ДМА няма такива записи. Друга част от материалите са описани като услуга и разходът за тях е отразен по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. По данни от информационната система на НАП е констатирано, че „В енд И Импорт Експорт“ ЕООД не е имало наети лица на трудов договор или по извънтрудово правоотношение, докато ревизиращият субект е разполагал с такива на длъжности „общ работник в строителство на сгради“, „електротехник“, „монтажник дограма“, „техник строителство и архитектура“, „инженер строителство на сгради и съоръжения“, „кофражист“, „арматурист“, „технически ръководител строителство“, съответно разполагал е с кадрови потенциал за извършване на СМР.

2.2. Отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 17 518,26 лв. по

включени в дневниците за покупки на жалбоподателя фактури, издадени от „СТС Комфорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Алфа Трейд 70“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], СД „Роми-Нико Велинови“, ЕИК[ЕИК], „Евротех“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Еспехо“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Ангро Трейд“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Меезенбург България“ ООД, ЕИК[ЕИК], „А Глас“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Инова Стил“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Асет Иншурънс“ АД, ЕИК[ЕИК], „Левел 11“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Метал М – София“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Промот“ ООД, ЕИК[ЕИК], „СУПЕР ХОСТИНГ БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „а 1 България“ еад, еик[ЕИК], „МетЛайф Юръп – КЛОН БЪЛГАРИЯ“, ЕИК[ЕИК] и „ПРОФИКО“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Отказаното право на приспадане е, както следва: месец март 2020 г. – 4 421,13 лв., месец април 2020 г. – 12 753,08 лв., месец май 2020 г. – 74,37 лв., месец юни 2020 г. – 236,35 лв., месец юли 2020 г. – 33,33 лв.

Установено е, че фактурите, издадени от „СТС Комфорт“ ЕООД, са включени двукратно в дневниците за покупки на задълженото лице, а именно за месец октомври 2019 г. и за месец февруари 2020 г. За фактурите от „Алфа трейд 70“ ЕООД, е установено, че са издавани като проформа фактури и са обобщени във фактура №3058 от 10.03.2020 г., която също е включена в дневника за покупки за месец март 2020 г. За фактура от „Инова Стил“ ЕООД е установено, че е издадена като проформа и впоследствие като фактура №445 от 09.08.2019 г., като и двете са включени в дневника за покупки на жалбоподателя за месец август 2019 г. Относно доставчиците СД „Роми-Нико Велинови“ и „Левел 11“ ЕООД е констатирано, че не са били регистрирани по ЗДДС и на са начислили данък в издадените от тях фактури. Фактурата издадена от „ИНОВА СТИЛ“ ЕООД е проформа, като ревизиращите органи са установили, че за нея има издадена фактура от 09.08.2019г., по която ревизираното лице е ползвало право на данъчен кредит, включвайки я в дневника за покупки за м. 08.2019г. Относно документът на „Асет иншуърънс“ АД е установено, че представлява квитанция по застрахователна полица и сумата от 4,74 лв. не е ДДС, а данък върху застрахователната премия, който не дава право на данъчен кредит. Останалата част от фактурите, издадени от описаните по-горе доставчици и посочени в табличен вид на стр. 26-28 от РД, не са представени от жалбоподателя, но са включени в дневниците му за покупки.

При така установеното, правото на приспадане на данъчен кредит, общо в размер на 17 518,26 лв. е отказано, предвид липса на предпоставката по чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Съгласно цитираната законова разпоредба лицето упражнява правото си на приспадане при условие, че притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС. Установено е, че изпълнението на това изискване не е доказано във връзка с част от фактурите, а за останалата част е констатирано, че са отразени двукратно в дневниците за покупки, съответно повторното им включване в дневниците не е свързано с наличие на облагаема доставка.

2.3 Отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 675,94 лв. по 13 фактури, описани на стр. 28-29 от РД по периоди, както следва: месец март 2020 г. – 339,97 лв., месец май 2020 г. – 113,66 лв., месец юни 2020 г. – 160,88 лв. и месец юли 2020 г. – 61,43 лв.

Фактурите са издадени от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] - гориво, „СОТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – охрана, „РЕНТЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – услуга, „ИВАЛИ-2“ ООД, ЕИК[ЕИК] – гориво, „ХОУМ ГАРДЕН ТТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – материали, „АЛФА ТРЕЙД 70“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – материали, „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – материали, „ЕЛ ЕНЕРДЖИ 03“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – материали, „ВИП ДРИНКС“ ООД, ЕИК[ЕИК] – материали и „МАРТИНА МАКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – материали.

В дневниците за покупки на жалбоподателя фактурите са включени със стойности на данъчната основа и ДДС, които се различават от посочените в издадените му първични счетоводни документи. Също така част от документите са включени в дневниците за покупки на задълженото лице като фактури с право на приспадане на данъчен кредит, а същите са издадени от доставчиците като кредитни известия.

По периоди корекциите са направени, както следва:

За месец март 2020 г. ревизираният субект е включил в дневника си за покупки фактури с начислен данък в размер на 226,18 лв. Установено е, че от СОТ ЕАД е издадено кредитно известие с ДДС в размер на 164,88 лв., отразено в дневника за покупки на ревизирания субект като фактура с право на данъчен кредит. За същия период фактури, издадени от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД за горива, с начислен от доставчика данък в размер на 44,69 лв., са отразени от жалбоподателя и е ползван данъчен кредит в размер на 53,62 лв. След като ревизиращите са отказали на задълженото лице правото на приспадане над размера на данъка, който е начислен във фактурите на доставчиците и като са взели предвид и отказали ползвания от лицето данъчен кредит по кредитно известие, декларираният от дружеството резултат за периода е коригиран със сума в размер на 339,97 лв. /таблици на стр. 31 и 32 от РД/.

За месец юни 2020 г. също е съобразено обстоятелството, че ревизираният субект е отразил като фактура с право на данъчен кредит в размер на 79,12 лв. издаденото от „ЕЛ ЕНЕРДЖИ 03“ ЕООД кредитно известие с ДДС в същия размер. За същия период фактура, издадена от „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с начислен ДДС в размер на 13,25 лв., е включена в дневника за покупки на жалбоподателя с ДДС в размер на 15,89 лв. След направените корекции и като е съобразено кредитното известие, по което неправомерно е ползвано правото на данъчен кредит, ревизиращите са отказали кредит общо в размер на 160,88 лв.

За месец юли 2020 г. е съобразено обстоятелството, че ревизираният субект е включил две кредитни известия, издадени от „МАРТИНА МАКС“ ЕООД, като фактури с право на данъчен кредит общо в размер на 28,84 лв. За същия период фактура, издадена от „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ДДС в размер на 8,91 лв. е отразена от жалбоподателя с ДДС в размер на 10,69 лв., а фактура, издадена от „ВИП ДРИНКС“ ООД с ДДС в размер на 9,84 лв. е отразена с ДДС в размер на 11,81 лв. След

направените корекции и като са съобразени кредитните известия, по които неправомерно е ползвано правото на данъчен кредит, ревизиращите са отказали право на приспадане общо в размер на 61,43 лв.

За месец май 2020 г., за който ревизираният субект не е ползвал право на приспадане по издадени кредитни известия, ревизиращите са отказали правото на приспадане за разликата между посочения в дневниците за покупки ДДС и действително начисления от доставчиците. Видно от таблиците на стр. 34 от РД, жалбоподателят е ползвал данъчен кредит в размер на 457,65 лв. при начислен от доставчиците данък в размер на 343,99 лв. Отказаното право на приспадане е в размер на 113,66 лв. /457,65 лв. - 343,99 лв. = 113,66 лв./.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с подаването на жалба в 14-дневния срок с жалба вх. №53-03-159 от 24.01.2022 г. по регистъра на ТД на НАП като с Решение № 468/30.03.2022г. директорът на Дирекция "ОДОП" София издадения РА е изменен в оспорената част, като установения резултата по ЗДДС за данъчен период м. 06. 2020г. в размер на 16 269,08 лв. е определен на 12 269, 08 лв., ведно със съответните лихви и е потвърден в останалата част. В посоченото решение са изложени аргументи, с които РА е отменен относно непризнато от ревизиращите органи сторниране на данък в размер на 4 000 лв., в резултат на което е изменен установения резултат за месец юни 2020г. от ДДС за внасяне в размер на 16 269, 08 лв. на ДДС за внасяне в размер на 12 696, 08 лв. С решението на директора на дирекция ОДОП София са потвърдени констатациите на ревизиращите органи относно доначислен данък в размер на 5 736,74 лв. за данъчен период месец юни 2020г. във връзка с издадени от жалбоподателя фактури на клиентите **„Техно Енерджи“ ООД**, **„МБАЛ-НКБ“ ЕАД**, **„Ива Слав Груп“ ООД**, **„Контракс“ АД** и **„Сиент Строителна Група“ АД**, за които е установено, че жалбоподателят не е начислил такъв съгласно изискванията на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, както и относно установената липса на реално извършени доставки по фактурите, издадени от **„В енд И Импорт Експорт“ ЕООД**. РА е потвърден и в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер на 17 518, 26 лв., по фактури които дружеството не е представило или по такива, които са включени двукратно в дневниците му за покупки, подробно посочени на стр. 26-28 от РД и след извършена от решаващия орган повторна проверка на тези обстоятелства, която потвърждава установеното в хода на ревизията, а относно доставчиците СД **„РОМИ-НИКО ВЕЛИНОВИ“** И **„ЛЕВЕЛ 11“ ЕООД** е констатирано, че са издали опростени фактури, без посочен данък на отделен ред, тъй като не са били регистрирани по реда на ЗДДС. РА е потвърден и в частта на непризнато право на данъчен

кредит в размер на 675, 94 лв., по фактурите посочени на стр 28-29 от РД, за които е установено, че са включени, за които е установено, че са включени от жалбоподателя в дневниците за покупки със стойности различни от тези отразени във фактурите, като за част е установено, че са отразени не като кредитни известия, каквито са издадени, а като фактури с право на пълен данъчен кредит. Правото на данъчен кредит е отказано само досежно установените разлики и след като е предоставена изрична възможност на жалбоподателя за корекция, но същият не се е възползвал от това. Решението на директора на Дирекция ОДОП София е връчено на 31.03.2022г.

С молба от 21.04.2023г. от процесуалния представител на жалбоподателя са представени заверени преписи на фактури, издадени през месец април, май, юни и юли от доставчиците **„С. Комфорт“ ЕООД, „Алфа Трейд 70“ ЕООД, „Асет Иншурънс“ АД, „Метал М – София“ ООД, „СУПЕР ХОСТИНГ БГ“ ООД; „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД.**

По делото са приети неоспорени от страните заключения – основно и допълнително на съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, които са изготвени на база документите налични по административната преписка, както и на данни изискани от НАП, на база издадени съдебни удостоверения. От заключенията на вещото лице се установява, че в дневниците за продажби на „СТС КОМФОРТ“ ЕООД за периода на ревизията от 01.03.2020 г. до 31.07.2020 г. са включени сделки по фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД, както следва: Ф-ра [ЕГН]/04.03.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/16.03.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/13.05.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/13.05.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/14.05.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/14.05.2020г.; в дневниците за продажби на „Алфа трейд 70“ ЕООД също има отразени/включени фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; за доставчикът СД „Роми – Нико Велинови“, ЕИК[ЕИК] - е посочено, че дружеството не е регистрирано по ЗДДС и за периода от 01,03,2020 до 31,07,2020г. не е подавало СД по ЗДДС с дневници за покупки и продажби; в дневниците за продажби на Евротех ЕООД са включени сделки по фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД, както следва : Ф-ра No [ЕГН]/11.03.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/03.04.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/12.05.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/02.06.2020г.; Ф-ра No [ЕГН]/06.07.2020г.; в дневниците за продажби на „Еспехо“ ООД няма данни за декларираните фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; дневниците за продажби на „Ангро трейд“ ООД са включени сделки по фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; в дневниците за продажби на „Меезенбург България“ ООД няма отразени/включени фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; в дневниците за продажби на „А глас“ ЕООД няма данни за фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; в

дневниците за продажби на „Инова стил“ ЕООД не са включени сделки по фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; в дневниците за продажби на „АсетИншурънс“ АД няма отразени/включени фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; отоносно „Левел 11“ ЕООД е установено, че не е регистрирано по ЗДДС към 26,01,2023г.; в дневниците за продажби на „Метал М София“ ООД има отразени/включени фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; в дневниците за продажби на „Промот“ ООД не са включени фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; в дневниците за продажби на „Супер Хостинг БГ“ООД са отразени фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД, както следва : Ф-ра [ЕГН]/13,05,2020 и ф-ра [ЕГН]/02,06,2020г.; в дневниците за продажби на „А1 България“ ЕАД са включени фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД; в дневниците за продажби на „Метлайф юрѐп – клон България“ не са отразени фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД.; в дневниците за продажби на „Профико“ ООД липсват данни за деклариран фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД.

По отношение на „В енд и импорт експорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] се установява, че в дневниците за продажби на „В енд И Импорт Експорт“ ЕООД за периода на ревизията от 01.03.2020 г. до 31.07.2020 г. е декларирало фактури с получател по доставките Мууд Констръкшън ООД. От заключението на вещото лице се установява също, че по делото са приложени банкови извлечения, но никъде не е посочено основанието за банковия превод и съответно плащането не може да се обвърже с процесните фактури. Сочи се, че по процесните фактури доставките за материали са осчетоводени по смет. сметка 302 "Материали"; разходите за материали – по смет. сметка 601"Разходи за материали; външните услуги – по смет. сметка 602"Разходи за външни услуги" и разходите за ДМА – по смет. сметка 206"Разходи за придобиване на ДМА". В същото заключение се сочи, че по делото не е представена справка за стоков поток, от която да може да се установи всяка от процесните фактури предмет на какви последващи продажби е била от страна на жалбоподателя към негови клиенти.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата до съда срещу ревизионния акт, в потвърдена с решението на Директора на ДОДОП част е депозирана на 13.04.2022 г., поради което е подадена в срок, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество е **неоснователна**, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за

законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от материално компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 3 от Закона за НАП и териториално компетентен такъв на основании чл.12, ал. 6 от ДОПК и съгласно приложени Заповед №ЗЦУ-1659/05.05.2021 г. и Заповед №ЗЦУ-1954/27.05.2021г. на заместник изпълнителния директор на НАП, в които Ш. А. С. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел ревизии е посочен сред органите по приходите, които да осъществяват производства по данъчно-осигурителен контрол като възложи ревизия на „МУУД КОНСТРЪКШЪН“ ООД и същата е определен на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП да изпълнява функциите на компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, съгласно Заповед №РД-01-287/10.05.2021г. на директора на ТД на НАП София/л. 30 от делото/. За издаването на Заповед №ЗЦУ-1659/05.05.2021 г. зам. изпълнителния директор на НАП е оправомощен със Заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021г. на изпълнителния директор на НАП /л.100 от делото/, а за издаването на Заповед №ЗЦУ-1954/27.05.2021г. заместник изпълнителния директор е оправомощен със Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021г. на изпълнителния директор на НАП /л. 98 от делото/. Следователно налице са доказателства за компетентността на орган по чл. 112, ал. 1, т. 1 ДОПК в качеството му на орган възложил ревизията в т.ч. и относно неговата териториална компетентност, доколкото по отношение на посочените в Заповед №ЗЦУ-1659/05.05.2021 г. служители съгласно изричната разпоредба на чл. 12, ал. 6 от ДОПК не се прилагат правилата на чл.7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, определящи компетентна териториална дирекция. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения за липсата на доказателства, удостоверяващи териториалната компетентност на органа възложил ревизията а оттам и за нищожността на издадения РА. Неоснователни се явяват и възраженията за неправомерно развило се ревизионно производство, доколкото видно от приложените по преписката доказателства, първоначално издадената ЗВР е надлежно връчена на жалбоподателя на декларирания от същия електронен адрес и това е удостоверено по несъмнен начин с приложеното по делото удостоверение за извършено връчване по електронен път /л. 36 от делото/.

РА е издаден в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно горесцитираните законови разпоредби и издадени заповеди със №Р-22221121003031-020-001 от 27.05.2021г. и

№Р-22221121003031-020-002 от 31.08.2021 г. от Ш. А. С. - орган, възложил ревизията, на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Варна.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗЕДЕП по делото са представени доказателства, че органите по приходите, подписали РА, разполагат с удостоверение за квалифициран електронен подпис (л. 90 и л. 215 - 217). Ответникът е представил надлежни доказателства за наличието на валидни КЕП на лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, както и на заповедите, издадени във връзка с определянето им. В тази връзка настоящият състав приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

По приложението на материалния закон:

Предмет на спор в настоящото производство са установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди 01.03.2020г. – 31.07.2020г. в размер на 145 389,01 лв. главница и 21 953,40 лв. лихва или общо 167 342,41 лева., потвърден в тази част с Решение № 468/30.09.2022г. на директора на дирекция ОДОП София.

По отношение на начислен данък по ЗДДС за извършените доставки /продажби/:

Настоящият съдебен състав намира за правилен и законосъобразен РА в частта на доначислен данък за данъчен период м. юни 2020г. общо в размер на 5 736, 74 лв. по фактури издадени към клиенти на жалбоподателя, описани на стр. 35 от РД /л. 54 от делото/, доколкото в хода на ревизията е безспорно установено, че жалбоподателят като е издал тези фактури в нарушение на извикването по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС не е посочил същите в дневника за продажбите и не е включил размера на данъка по тези фактури при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 по ЗДДС.

По отношение на непризнато право на данъчен кредит по ЗДДС за получените доставки /покупки/:

1. Спорът по същество по издадените фактури от „В енд И Импорт Експорт“ ЕООД е относно реалността на доставките. Видно от приложените по делото доказателства и изложените на стр. 9 от РД констатации тези доставки са декларирани от жалбоподателя с предмет „услуга“. В хода на ревизията, при направена съпоставка е установено,

че част от представените от доставчика фактури са с предмет – ДМА, докато тези представени от ревизираното лице със същите номера и дати са с предмет СМР. От останалите приложени по делото доказателства се установява, че процесните фактури документират както доставки на стоки, така и доставки на услуги, основно – СМР. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. Доставка на услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС е всяко извършване на услуга.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11, 11, 2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23, 11, 2011год по адм. дело № 2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29, 03, 2012год и решение от 03, 05, 2012год по дело С-520/10г на СЕС/. Доколкото правото на данъчен кредит е субективно притезателно право с насрещен субект приходната администрация /Държавата/, то съгласно правилото на чл. 154 от ГПК, приложимо въз основа на § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл. 144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е на жалбоподателя.

В хода на съдебното производство от стана на жалбоподателя не се представиха доказателства нито се установиха факти и обстоятелства, които да обусловят и докажат правото на данъчен кредит по доставките с изпълнител от **„В енд И Импорт Експорт“ ЕООД** в т.ч. и с приетото по делото основно и допълнително заключение на С..Е.

Относно доставката на ДМА с представени договори от 02.07.2020г. и от 07.01.2020г. в хода на ревизията е установено, че част от издадените фактури са осчетоводени от жалбоподателя по дебита на сметка 206 „Машини и оборудване“, но в представения списък на материални активи за спорните стоки няма данни. Тези констатации са потвърдени и от вещното лице. Същевременно липсват и не са представени документи за съхранението и транспортирането на тези стоки, не е установена и тяхната последваща реализация или влагане в дейността на ревизираното лице. Липсва и извършено плащане, като насрещна престация по доставка. При тези данни следва да се приеме, че правилно и законосъобразно не е признато правото на данъчен кредит

по фактурите, документиращи доставка на ДМА, поради липсата на реално установена доставка, като условие по чл. 68, ал. 1 от ЗДДС както и предвид неспазване извикването по чл. 71, т. 1 от ЗДДС лицето да притежава документ, съставен в съответствие с изискванията на във вр. с чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС посочване количеството и вида на стоката, вида на услугата. Правото на данъчен кредит не зависи от обстоятелството дали данъкът е начислен от доставчика. Следва да е осъществен на първо място правопораждащият правото на данъчен кредит юридически факт и получателят да притежава данъчен документ, издаден от доставчика – регистрирано лице, в съответствие с изискванията към фактурите, залегнали в закона, в който данъкът да е посочен на отделен ред. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя, при условие, че е налице реално осъществена доставка и същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС, съдържащ изискуемите реквизити. В случая и двете предпоставки, които са кумулативно дадени не са налице, което възпрепятства възникването и упражняването на това право.

На следващо място съдът приема за не доказано наличието на реално извършена доставка и по останалите фактури с изпълнител „**В енд И Импорт Експорт**“ **ЕООД**, касаещи доставките на СМР услуги по договори от 28.05.2020 г. и от 15.05.2020 г. за обект „Частичен ремонт на Национално музикално училище „Любомир Пипков“, по проект „КРАСИВА БЪЛГАРИЯ“, [населено място], [улица]; както и за смяна на дограма в сградата на Национален институт по геофизика, геодезия и география към БАН.

За законосъобразното упражняване на правото на приспадане на ДДС като данъчен кредит от получателя по доставката на стока и/или услуга, както бе посочено е необходимо по безспорен начин същият да докаже, че тя е реално осъществена, а не документално оформена. Процесните доставки, обективирани във фактурите са за услуги, за които в тежест на получателя им е да докаже, че да реално осъществени съгласно чл. 9 от ЗДДС. За извършването на този вид доставки безспорно е необходимо наличието на кадрова и техническа обезпеченост, каквато както доставчика така и сочените предходни доставчици - „ЕКОЛАЙТ“ АД и от „ИЗВОРЧЕ“ ЕООД не притежават. Не са представени доказателства за вложени материали във въпросното строителство нито за притежаван кадрови ресурс за осъществяване на доставката. Същевременно, в хода на ревизията е безспорно установено, че жалбоподателят е разполагал с 30 работници и служители, наети на длъжности в областта на строителството. В тази връзка съдът напълно споделя аргумента на приходните органи в подкрепа на извода за липса на реално извършени доставки от изпълнител „**В енд И Импорт Експорт**“ **ЕООД** на СМР, а именно установената в хода на ревизията възможност на самото

ревизирано лице да изпълни съответните услуги. В практиката на ВАС също се приема, че соченето на подизпълнител, който не разполага нито с работници, нито с активи, докато ревизираното лице има такива, е индичия за фиктивно фактуриране. СМР изискват наличието на работници за посочените обекти, като жалбоподателят не е представил доказателства, от които да е видно кои са работниците, ангажирани на съответните обекти и за какъв период от време са извършили фактурираните работи.

По делото не е доказано и извършено плащана, като насрещна престация по спорните доставки, доколкото от заключението на вещото лице се установява, че са приложени банкови извлечения, но никъде не е посочено основанийето за банковия превод и съответно плащането не може да се обвърже с процесните фактури. В заключението на вещото лице се сочи, че по делото не е представена справка за стоков поток, от която да може да се установи всяка от процесните фактури предмет на какви последващи продажби е била от страна на жалбоподателя към негови клиенти, което потвърждава констатациите на ревизиращия орган и обуславя извод за фиктивно фактуриране да доставки без да са реално осъществени.

При съвкупната преценка на доказателствата, съдът намира, че от същите не се удостоверява действителност на извършените доставки на стоки и услуги от страна на **„В енд И Импорт Експорт“**. Следователно тезата на жалбоподателя, че наличието на документи като процесните фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, и банкови извлечения, удостоверява реалността на процесните доставки е несъстоятелна и не се подкрепя от представените както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство доказателства.

При тези обстоятелства от представените доказателства за изпълнение на доставките не може да се направи извод, че те имат връзка с действително осъществени обективни факти и конкретно място на изпълнение на доставките. Поради това следва да бъдат приложени правните последици от обстоятелството, че фактурите и съпътстващите ги документи не съдържат данни за действително осъществена стопанска операция и не съставляват годни документи по смисъла на чл. 71, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, въз основа на които може да бъде упражнено правото на данъчен кредит. По изложените съображения, съдът не споделя твърденията на жалбоподателя за доказани и действително осъществени доставки по спорните фактури – доколкото по принцип има посочен предмет. Това не съответства на цитираните изисквания за съдържанието на фактурите по правото на ЕС и националното право, предвид изискването, че фактурата следва да носи данни за осъществено данъчно събитие, които да могат да бъдат проверени, респективно да има връзка с други документи, в които се съдържат

такива данни.

Следователно правилни са изводите на органите по приходите, че предметът на спорните доставки не е доказан от съпътстващите ги документи, а сами по себе си фактурите не доказват това. Фактурата като първичен счетоводен документ има за цел да отрази вече осъществили се факти в обективната действителност – обобщени чрез понятията за стопанска операция по възприетата технология на ЗСч и за доставка на услуга по смисъла на ЗДДС. Възникналите факти преди издаването на една фактура следва да могат да бъдат доказани с предвидените в закона способности и по-конкретно доказателствени средства, които установяват относими обстоятелства към действителното осъществяване на доставка от съответния вид. В тази връзка следва да се има предвид, че е налице оспорване на процесните фактури и съпътстващите ги документи още в хода на ревизията. Доколкото органът по приходите е такъв по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото въздействие на фактурите.

Съдържанието на доказателствената тежест е правото и задължението на съда да приеме за ненастъпили правните последици на недоказаните факти. Предвид неустановеното получаване от жалбоподателя на спорните услуги и стоки по фактурите не е осъществен пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит юридически факт по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Добросъвестността на получателя по доставка е изключена, когато не докаже, че действително е получил насрещната престация по доставката или реалност на доставката. Това е така, тъй като е страна по двустранен договор за доставка и трябва да знае, всички обективни факти, свързани с осъществяване на доставката. Когато не установи такива факти, следователно не е участвал при осъществяване на доставката, а след като притежава фактура, която не е свързана с получена от него доставка по двустранен договор, то следва извод и знание за формално (документално) издаване на фактурата.

По изложените съображения РА в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер на 121 458,07 лв. общо за всички ревизирани периоди по фактури, издадени от „В ЕНД И ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД следва да бъде потвърден.

2. Настоящия съдебен състав намира за неоснователна жалбата и в частта на непризнато право на данъчен кредит размер на 17 518,26 лв. по включени в дневниците за покупки на жалбоподателя фактури, издадени от „СТС Комфорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Алфа Трейд 70“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], СД „Роми-Нико Велинови“, ЕИК[ЕИК], „Евротех“

ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Еспехо“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Ангро Трейд“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Меезенбург България“ ООД, ЕИК[ЕИК], „А Глас“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Инова Стил“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Асет Иншурънс“ АД, ЕИК[ЕИК], „Левел 11“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Метал М – София“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Промот“ ООД, ЕИК[ЕИК], „СУПЕР ХОСТИНГ БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „а 1 България“ еад, еик[ЕИК], „МетЛайф Юръп – КЛОН БЪЛГАРИЯ“, ЕИК[ЕИК] и „ПРОФИКО“ ООД, ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизията е безспорно установено, че фактурите, издадени от „СТС КОМФОРТ“ ЕООД, са включени два пъти в дневника за покупки на жалбоподателя – веднъж в данъчен период месец октомври 2019 г. втори път в данъчен период месец февруари 2020 г. Установено е, че проформа фактури, издадени от „АЛФА ТРЕЙД 70“ ЕООД, са към издадената от същия доставчик фактура №3058 от 10.03.2020 г., като всичките са включени в дневника за покупки на жалбоподателя за месец март 2020 г. Проформа фактурата от „ИНОВА СТИЛ“ ЕООД е към фактура №445 от 09.08.2019 г., като и двата документа са включени в дневника за покупки за месец август 2019 г. Тези констатации са потвърдени и при извършена от решаващия орган проверка при административното обжалване на издадения РА, поради което правилно е отказано двукратното ползване на данъчен кредит по едни и същи първични счетоводни документи.

Правилно и законосъобразно е отказано правото на данъчен кредит и по издадени опростени фактури от СД „РОМИ-НИКО ВЕЛИНОВИ“ И „ЛЕВЕЛ 11“ ЕООД без посочен данък на отделен ред, тъй като не са били регистрирани по реда на ЗДДС, както и по документа, издаден от „АСЕТ ИНШУЪРЪНС“ АД, същият е квитанция по застрахователна полица и сумата от 4,74лв. не е ДДС, а данък върху застрахователната премия. В случая правилно е отказано право на данъчен кредит, тъй като получателят не притежава данъчен документ по смисъла на чл.113 с изискуемото по чл. 114 ЗДДС съдържание и най- вече поради обстоятелството, че тези фактури не документират доставки, които да са облагаеми по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС, по които възниква и може да бъде упражнено право на данъчен кредит.

РА следва да бъде потвърден и в частта на непризнато право на данъчен кредит по останалите фактури, поради неизпълнение на изискването по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, доколкото представените с молба от 21.04.2023г. от процесуалния представител жалбоподателя фактури не са сред изброените като липсващи такива в издадения РД /стр. 26 – 28, посочени при отделните данъчни периоди – т. 4 от РД/. В тази насока изцяло се споделят изложените от решаващия орган аргументи, че наличието на фактура, издадена от регистриран по ЗДДС доставчик, е нормативно уредена предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит, ведно с изискването фактурата да обективира реално

извършена доставка. В случая или липсва първичен счетоводен документ или е двукратно издаден и включен в дневника за покупки, като при повторното включване не е обвързано с доставка. Тези обстоятелства са потвърдени и от решаващия орган при повторна извършена от него проверка и същевременно не са оборени по пътя на насрещно доказване от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство, поради което следва да се приеме, че правилно и законосъобразно не е признато правото на данъчен кредит общо в размер на 17 518,26 лв. по фактурите издадени от горепосочените доставчици.

3. По отношение на отказано право на данъчен кредит в размер на 675,94 лв. по фактури описани на стр. 28-29 от РД, настоящия съдебен състав намира РА също за правилен и законосъобразен. В хода на ревизията е установено, че в дневниците за покупки на жалбоподателя фактурите са включени със стойности на данъчната основа и ДДС, които се различават от посочените в издадените му първични счетоводни документи. Също така част от документите са включени в дневниците за покупки на задълженото лице като фактури с право на приспадане на данъчен кредит, а същите са издадени от доставчиците като кредитни известия. В тази насока следва да бъде посочено, че правото на данъчен кредит се упражнява пред данъчния период, през който са изпълнени едновременно двете изискуеми от ЗДДС условия, а именно стоките да са били доставени или услугите извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или друг аналогичен документ. В случая жалбоподателят е упражнил право на данъчен кредит не в следващия му се по закона размер, отразен в издадения данъчен документ по смисъла на чл. 113 във вр. с чл. 114 от ЗДДС, поради което с издадения РА е извършена корекция на ползваното право на данъчен кредит, в размер съответстващ на данъка по издадената данъчна фактура.

По тези съображения, жалбата следва да бъде отхвърлена изцяло, като предвид изхода на производството в полза на Дирекция ОДОП - София следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размера по чл. 8, ал. 1, във вр. с чл. 7, ал. 2 т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения върху материалния интерес 167 342,41 лева, или 11 344 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160 и чл. 161 от ДОПК Административен Съд София град, III отделение, 17-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МУУД КОНСТРЪКШЪН“ ООД срещу Ревизионен акт NoP-22221121003031-091 -001/29.12.2021 г. в

оспорената част на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди 01.03.2020г. – 31.07.2020г. общо в размер на общо 167 342,41 лева, от които 145 389,01 лв. главница и 21 953,40 лв. лихва, потвърден в тази част с Решение № 468/30.09.2022г. на директора на дирекция ОДОП София.

ОСЪЖДА „МУУД КОНСТРЪКШЪН“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" София при ЦУ на НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 11 344 (единадесет хиляди триста четиридесет и четири) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: